Orzeczenie Trybunalu Konstytucyjnego z dnia 2014-11-18
SK 7/11

Sygnatura	SK 7/11
Typ orzeczenia	wyrok
Data wydania	2014-11-18
Tytuł	Prawo do dodatku do zasiłku rodzinnego; świadczenia pielęgnacyjne na dziecko
Publikator	Dz.U. 2014 r. poz. 1652
Data ogłoszenia sentencji	2014-11-26
Sentencja	niezgodny
Pełna sentencja	W niniejszym wyroku Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 17 ust. 5 pkt 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1456, z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym do 13 października 2011 r., w zakresie, w jakim uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego rodzicowi (opiekunowi faktycznemu), który rezygnuje z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania opieki, o której mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy, nad niepełnosprawnym dzieckiem, w sytuacji, gdy drugi z rodziców (opiekunów faktycznych) ma ustalone prawo do świadczenia pielęgnacyjnego na inne dziecko w rodzinie, jest niezgodny z art. 71 ust. 1 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.
Utrata mocy obowiązującej niekonstytucyjnej regulacji	Przepis art. 17 ust. 5 pkt 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, zwanej dalej "ustawą o świadczeniach rodzinnych", w zakresie wskazanym w sentencji orzeczenia w brzmieniu obowiązującym do dnia 13 października 2011 r. nie utracił mocy obowiązującej wskutek wejścia w życie niniejszego wyroku, ze względu na fakt, iż wcześniej został on zmieniony ustawą z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1548). Ustawa ta przewidywała również przepis intertemporalny, który stanowił, że w sprawach o świadczenie pielęgnacyjne, do którego prawo powstało przed dniem wejścia w życie tej ustawy, ustalając to prawo za ten okres, stosuje się przepisy dotychczasowe. W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, zakwestionowany przepis, przy tak skonstruowany przepisie przejściowym, w dalszym ciągu mógł być stosowany jako podstawa oceny legalności decyzji organów administracyjnych przez sądy administracyjne, co uzasadniało objęcie zakwestionowanego przepisu kontrolą konstytucyjności, zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą Trybunału - przepis zachowuje moc obowiązującą, dopóki może być stosowany w odniesieniu do jakiejkolwiek sytuacji faktycznej (patrz wyrok TK z dnia 31 stycznia 2001 r., sygn. akt P 4/99 oraz wyrok TK z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt K 14/12). Tym samym pomimo, iż wskutek wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego nie nastąpiła utrata mocy obowiązującej zakwestionowanego przepisu, to jednak z tym dniem obalone zostało domniemanie konstytucyjności art. 17 ust. 5 pkt 4 ustawy o świadczeniach rodzinnych, w brzmieniu obowiązującym do 13 października 2011 r.
Akty prawne, których przepisy były przedmiotem orzeczenia	Dz.U. 2013 r. poz. 1456 Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych
Organ właściwy ze względu na zakres przedmiotowy orzeczenia	Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Status orzeczenia	Wykonane
Szczegóły prac legislacyjnych	Akt prawny ogłoszony
Akt wykonujący	Dz.U. 2016 r. poz. 972 Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów
Data aktualizacji:	2016-07-28